

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice
a Județului Constanța
Biroul Soluționare Contestatii

B-dul I.G.Duca nr. 18
900697, Constanța
Tel : +0241 48 80 55
Fax : +0241 48 80 55
e-mail : Solutionare.Contestatii.CT@mfinante.ro

DECIZIA nr.8/03.02.2010 privind soluționarea contestației formulate de S.C. CONSTANTA S.R.L. din CONSTANȚA înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Biroul Soluționare Contestatii din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către S.A.F. - Activitatea de Inspecție Fiscală nr.4 Constanța prin adresa nr...../04.01.2010, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../05.01.2010, cu privire la contestația formulată de S.C. CONSTANTA S.R.L., cu sediul în Constanța bd..... nr..., bl..., sc..., ap... , CUI RO

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile fiscale de plată stabilite de către organul fiscal competent din cadrul S.A.F. - A.I.F. Constanța prin Decizia nr...../20.11.2009, urmare constatărilor din Raportul de Inspecție Fiscală din data de 20.11.2009, în cuantum de lei, reprezentând TVA deductibilă respinsă la rambursare.

Contestația a fost formulată în numele petentei de către dl. P..... V....., în calitate de administrator, fiind respectate astfel dispozițiile art.206(1) lit.e) din Ordonanța Guvernului nr.92/24.12.2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală și a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 207(1) din același act normativ.

Astfel, Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../20.11.2009 și Raportul de inspecție fiscală atacate au fost comunicate petentei prin poștă cu confirmare de primire (anexată în copie la dosarul contestației), fiind confirmată primirea în data de 30.11.2009, iar contestația a fost depusă și înregistrată la organul fiscal competent sub nr...../22.12.2009.

În speță, se reține că sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art. 206 și 209(1) lit.a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel încât Biroul Soluționare Contestatii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la S.A.I.F. Constanța sub nr...../22.12.2009, iar la D.G.F.P. Constanța sub nr...../05.01.2010, S.C. CONSTANTA S.R.L, prin administrator, contestă obligațiile de plată stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr...../20.11.2009 urmare constatărilor din Raportul de inspecție fiscală din data de 20.11.2009, referitoare la măsura de respingere a soldului sumei negative a TVA solicitată prin decontul de taxa pe valoarea adăugată aferent lunii septembrie 2009, în sumă de lei, solicitând admiterea contestației, cu consecința anulării actului administrativ fiscal atacat.

În motivarea cererii sale, petenta susține că a achiziționat două terenuri cu scopul de a le utiliza în folosul operațiunilor sale taxabile.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr...../20.11.2009, urmare constatărilor din raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 20.11.2009, prin care s-a procedat la efectuarea unei inspecții fiscale parțiale în vederea soluționării soldului sumei negative a TVA solicitată la rambursare în cuantum de lei, respinsă la rambursare de organul de inspecție fiscală, pe motiv că:

În perioada martie 2008– septembrie 2009, societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă facturilor fiscale reprezentând cheltuieli cu administrarea, taxe notariat pentru achiziționarea de la persoane fizice a unor terenuri situate în extravilan, achiziții pentru care nu sunt întrunite condițiile de deducere a TVA prevăzute la art.145 alin.2) lit.a) din Codul fiscal, pentru că în perioada verificată societatea nu a înregistrat venituri.

Astfel, pentru terenurile respective, contribuabilul nu poate justifica începerea exploatării în scopul obținerii de venituri sau începerea unor investiții, astfel încât să poată justifica destinația achiziției în folosul unor operațiuni impozabile cu drept de deducere.

Față de cele constatate, organul de inspecție fiscală a stabilit că societatea nu poate justifica exercitarea dreptului de deducere pentru TVA în sumă de lei și, în consecință, a dispus respingerea la rambursare a acestei sume.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o constituie legalitatea măsurii dispuse de către organul de inspecție fiscală cu privire la respingerea la rambursare a TVA în suma de lei.

În fapt, prin Decizia de impunere nr...../20.11.2009, organul de inspecție fiscală a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă unor achiziții de către S.C. CONSTANTA S.R.L., reprezentând cheltuieli de administrare, taxe notariat pentru terenuri extravilane achiziționate de la persoane fizice.

Motivul pentru care suma a fost respinsă la rambursare a fost că societatea nu întrunește condițiile de deducere a TVA, deoarece nu poate justifica destinația terenurilor în folosul operațiunilor impozabile cu drept de deducere.

Petenta contestă această măsură considerând-o ca fiind neîntemeiată, pe motiv că justifică destinația terenurilor achiziționate, întrucât obiectul de activitate principal înscris în certificatul de înregistrare este „cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii-cod CAEN 6810”, fără să precizeze temeiul de drept pe care își întemeiază contestația.

În drept, referitor la sfera de aplicare a regimului deducerilor, incidente speței sunt dispozițiile art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ (1) *Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.*

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;(...)”.

Din interpretarea textului de lege de mai sus, rezultă că dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată ia naștere la momentul exigibilității acesteia, dacă achizițiile în cauză sunt destinate a fi utilizate în folosul **operațiunilor sale taxabile**.

În speță, se reține că deși petenta și-a exercitat dreptul de deducere al TVA în sumă de lei, aferentă facturilor fiscale reprezentând cheltuieli cu administrarea, taxe notariale pentru terenurile extravilane achiziționate de la persoane fizice, aceasta nu justifică și nu demonstrează că achizițiile sunt în folosul obținerii de venituri iar TVA este destinată operațiunilor taxabile.

Prin urmare, la data la care petenta a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă achizițiilor, aceasta nu face dovada că îndeplinește cerințele impuse de legislația în materie pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, *deoarece nu poate să facă dovada că achizițiile sunt utilizate în folosul operațiunilor care dau drept de deducere.*

În ceea ce privește susținerea petentei potrivit căreia are dreptul de deducere al TVA, deoarece achiziția terenurilor reprezintă operațiune care este destinată a fi utilizată în folosul operațiunilor taxabile, aceasta corespunzând obiectului de activitate principal, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât în timpul inspecției nu s-a putut demonstra că acestea vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere.

În contextul celor mai sus expuse, se reține că organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal la respingerea la rambursare a sumei de lei, în conformitate cu prevederile legale citate mai sus.

Totodată, faptul că societatea nu a adus nici un argument de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală, intră sub incidența art.206 alin.(1) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]", coroborat cu pct.12.1 din O.M.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...];

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organul de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere cele precizate mai sus, urmează a se **respinge ca neîntemeiată și nemotivată** contestația formulată de către S.C. CONSTANTA S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr...../20.11.2009, pentru suma de lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Pentru considerentele prezentate, în temeiul prevederilor art.209, art. 210 și ale art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată legal a contestației formulată de către S.C. CONSTANTA S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile

suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../20.11.2009 și a Raportului de inspecție fiscală din data de 20.11.2009, pentru suma de lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Definitivă în sistemul căilor administrative de atac așa cum prevede art.180(2) din O.G. nr.92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, în conformitate cu prevederile art.188(2) din același act normativ și ale art.11(1) din Legea nr.554/02.12.2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data primirii, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Constanța.

**HUTUCA BOGDAN,
DIRECTOR COORDONATOR**

**MAXUT ALAIN,
COORDONATOR BIROU
SOLUTIONARE CONTESTATII**

P.F./4EX
30.01.2010